

Publicerad 2011-08-17 23:13 av Max Poisé

Trodde jag skulle vakna ensam

ytterst är fångad

i den ask

där min lilla värld rymms

trasigheten finns där

bara för att få möjlighet

att laga mig ibland

för att åter förstöra

när solstrålarna bryter

det första mörkret

det är inte längre en gåva

ej heller en synvilla

inte ens en dröm

att inte längre vakna ensam

inte längre vagga martyrskapet till sömns

för att glömma,

gömma,

begrava den verklighet som stirrade djupt

trodde mirakel var till för hjältarna

och hjärtesorg för de som kunde gråta

ytterst var jag vakum

inte ens en ledsamhet

bara en tråkig historia att berätta

fängslad av min världsbild

och betagen av tristess

förlorad i apati

så länge att jag kunde leva

utan att tänka på det

utan att finnas

paradiset fanns för de ambitiösa

och tro för de som sökte hopp

ljuset för de mörkrädda
morgonen för de levnadsglada

trodde trevande försök att lyckas var för de modiga
trodde att leende människor var för de lyckliga

~~tills jag inte längre vaknade ensam~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois  med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten